

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 09-199564
Dato : 4. januar 2010

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 71 af 7. december 2009.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Leif Lahn Jensen (S).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 71:

" Vil L 199 og ændringerne heri, jf. lov nr. 519 af 12. juni 2009, betyde, at chauffører, som overnatter i køretøjet i Danmark og uden for landets grænser, ikke kan fratække 455 kr. pr. døgn som hidtil, når grænsen på 50.000 kr. er nået?"

Svar:

Ligningslovens § 9 A blev ændret ved Lov nr. 519 af 12. juni 2009. Denne ændring medfører, at der fra indkomståret 2010 er lagt et loft på 50.000 kr. over lønmodtageres mulighed for at trække udgifter til rejser fra ved indkomstopgørelsen.

For lønmodtagere, herunder ansatte lastbilchauffører, gælder loftet både fradrag efter standardsatserne og fradrag med faktisk dokumenterede udgifter. Ansatte lastbilchauffør, som overnatter i køretøjet, kan med den gældende standardsats fradrage 455 kr. pr. dag under forudsætning af, at de er på rejse. Med et loft på 50.000 kr. svarer dette til ca. 109 rejsedage om året. Når loftet for fradrag er nået, kan der ikke længere foretages fradrag, hverken med standardsatsen eller faktisk dokumenterede udgifter.

Jeg kan således bekræfte, at der ikke længere kan foretages fradrag, når grænsen på 50.000 kr. i indkomståret er nået.

Loftet gælder også for den selvstændigt erhvervsdrivende lastbilchauffør, som efter gældende regler har mulighed for at foretage fradrag med standardsatserne på samme måde som lønmodtagere.

Loftet berører ikke arbejdsgiverens muligheder for at udbetale skattefri godtgørelse eller at betale lønmodtagerens udgifter efter regning eller at give den pågældende fri kost og logi. Når loftet for fradrag på 50.000 kr. er nået, er der således ikke noget til hinder for, at arbejdsgiveren udbetaler skattefri godtgørelse efter standardsatsen eller betaler lønmodtagerens udgifter efter regning. Svarende hertil indebærer lovforslaget heller ikke ændringer i den selvstændigt erhvervsdrivendes adgang til at foretage fradrag for rejseudgifter med de faktiske dokumenterede udgifter som en driftsudgift. På denne måde sidestilles lønmodtagere og selvstændige.